

**Simona Deščíčková: Missa Solemnis Františka Xavera Brixiho, bakalářská práce, FF
UK Praha 2024, 51 s.**

(Posudek vedoucího práce)

Jako téma své bakalářské práce si Simona Deščíčková vybrala jednu z mešních kompozic významného českého skladatele 18. století, Františka Xavera Brixiho, konkrétně jeho *Missu solemnem D dur*, s číslem tematického katalogu Vladimíra Nováka Ia: 23. Autorka se k volbě tématu inspirovala dobovým opisem této mše ve fondu ÚHV, který tak přirozeně tvoří jeden z dílčích okruhů badání a kontextualizace.

Vlastní práce je členěna obvyklým způsobem. Po úvodním seznámení s tématem následuje stručné shrnutí dosavadního bádání včetně odstavců věnovaných specifické metodické otázce výzkumu brixian, totiž problému autorství. Život a dílo skladatele jsou stručně shrnuty dle slovníkových hesel, dále jsou představena brixiana z fondu ÚHV a zkoumán jejich původ z Českého Brodu, po nichž následuje popis hlavního pramene a další pramenné základny. Na dalších stránkách se autorka pokouší nastínit vývoj komponování mše v českých zemích v 18. století a charakterizuje podobu koncertantní mše v době Brixiho. Hlavní část práce tvoří analýza jmenované mše. Deščíčková se rozhodla přistoupit k analýze komparativní metodou, a proto nejdříve celou mši stručně charakterizuje v porovnání se mší *Missa integra*, k níž je dostupná moderní edice z roku 1971. Následně se poměrně detailně zabývá částmi Kyrie a Gloria, místy až na rovině tematicko-motivické práce. V závěru autorka připomíná některá svá zjištění a naznačuje další potřeby výzkumu v daném tématu.

Při hodnocení této práce je potřeba v první řadě zohlednit silně zanedbanou oblast výzkumu duchovní tvorby 18. století, kde se především nedostává moderních analytických studií. Autorka se mohla ve svém bádání jen částečně opřít o některé studie zahraniční a domácí kvalifikační práce studentské, přesto se jí podařilo v problematice zorientovat a přinést cenné výsledky ohledně Brixiho kompozičních postupů, např. o způsobech aplikace ritornelové formy či tematicko-motivické práce. Cenná je rovněž sonda do provenience studovaných brixian z fondu ÚHV a dílčí zjištění ohledně Johanna Antona Weebera, někdejšího vlastníka studovaného pramene a dalších hudebnin. Celkovou hodnotu práce snižuje především malý počet notových příkladů, případný zájemce o tuto konkrétní mši bude muset závěry Deščíčkové konfrontovat s některým z dostupných pramenů. V celé práci také stále zůstaly dílčí nepřesnosti, neobratné formulace či omyly, které se navzdory mnoha revizím a opravám nepodařilo zcela vymýtit. Příkladem může být autorčino tvrzení o podobě části *Dona nobis* v mše *Missa integra*, kde se na jedné a téže stránce (s. 32) čtenář dozví, že je komponována v homofonním stylu a zároveň jako fuga, přičemž ani jedno není zcela správně. Z formálního hlediska by bylo vhodné do soupisu literatury uvést také všechny edice Brixiho mší, se kterými autorka pracovala, zejména edici *Missy integrity*, třebaže ve vlastním textu je citována správně.

S přihlédnutím k náročnosti tématu, zahrnujícím paleografii, archivní výzkum, práci s cizojazyčnou literaturou, syntetický i hudebně-analytický výkon, i k typu práce jako takové, navrhuji práci k obhajobě a hodnocení velmi dobře.